

«No cantaré sempre el mateix, com si tingués complex de Peter Pan»

«No cantaré sempre el mateix, com si tingués complex de Peter Pan»

Cantant. Aquest dimarts, el cantant asturià presenta al festival dels Jardins de Cap Roig el seu sisè disc "Lágrimas desordenadas", un treball més madur amb lletres que parlen de temes autobiogràfics i en què passa de la rumba al pop i les balades. Assegura que importa més el missatge de les cançons que l'estil, i s'identifica com un cantautor.

SORAYA MOUSSAOUI PALMA

Lágrimas desordenadas, que és el títol de l'àlbum i del single, té algun significat especial? Sempre trio el títol d'alguna de les cançons que van al disc, i aquesta venia que ni pintada. M'he posat una mica poètic perquè en realitat són cançons desordenades en el temps que vaig compondre fa 8 o 6 anys, fetes en diferents. Però sempre escullo cançons del disc.

Llavors es pot escoltar el pas del temps de Melendi.
En els meus discos mai hi ha res premeditat, les cançons, tot, depèn del resultat final.

Melendi és ordenat o desordenat?

Com més anys faig més ordenat sóc, però tot i així segueixo sent desordenat. He reorganitzat la meua vida, encara que en l'aspecte personal encara tinc les meves distraccions, i en el sentit musical sí, més o menys sempre he tingut clar a on volia arribar. He anat variant d'estils però ara estem còmodes on som.

Tot i això, diu que li ha costat escriure aquest disc.

Perquè en l'anterior vaig treure moltes coses que tenia dins, em vaig buidar de pors, de complexos, de coses personals, i quan em vaig asseure a compondre el següent vaig tenir una crisi de personalitat important. Vaig passar uns tres o quatre mesos en què estava molt sec, em va costar trobar temes de què parlar. No vull treure mai un disc si no tinc res a explicar. Va ser una mica frustrant però al final ha acabat donant els seus fruits.

Ha girat de la rumba a les balades. Es mantindrà en aquesta línia?

Si et dic la veritat no t'ho sabria dir, perquè jo crec que això depèn del moment en què jo estigui quan componc i com que encara no m'he assegut per compondre per al següent disc, no sé si estaré canyer o tendre.

Llavors afirma que està en un moment tendre de la seva vida.

Sí, estic en un moment bonic. Dels últims quinze anys està sent el millor moment en el vessant personal.

Creu que el seu públic ha entès la seva evolució en els darrers anys?

Jo crec que hi ha de tot. Quan un canvia, sempre hi haurà a alguns que els agradi i a d'altres a qui no; després n'hi ha d'altres que els agrada més el Melendi d'ara que el d'abans, és un continu aprenentatge. Hi ha gent que se suma i puja al carro i una altra que se'n va. Jo he de ser fidel al que sento en cada moment, no puc parar-me a pensar si algú està decebut o no. Són coses de la meva carrera.

També va canviar de look... Màrqueting?

Màrqueting no n'he tingut mai en la meva carrera. Vaig començar a la meva companyia quan ningú em volia i qualsevol evolució que ha vingut ha estat pels canvis de la vida, pels moments que travesso. Vaig començar en la música als 18 anys i ara en tinc 35, no estaré tota la vida igual, com si tingués complex de Peter Pan. Els canvis són lògics. La gent des de fora té dret a opinar constructivament o destructivament.

Rumba, rock, pop... amb quin gènere se sent més còmode?

L'únic estil amb què em defineixo és amb el de cantautor. Jo faig les meves cançons i després tant és com les vesteixis. Qualsevol cançó pots convertir-la en rock, pop, rumba, reggae o el que sigui...

I a l'escenari?

A l'escenari em sento més còmode amb el rock, té més força, els missatges que dono casen millor amb el rock que amb la rumba, encara que no renego del que feia, va ser una època molt bonica també. Abans, quan componia amb la guitarra espanyola em sortien rumbes i ja està. L'únic que canvia és amb quina compnc, ara ho faig amb una acústica i una altra d'elèctrica i, evidentment, són diferents, però les cançons segueixen sent històries.

Són sempre històries personals o també s'inspira en terceres persones?

És una mica tot. No sempre han de ser històries personals, a vegades n'hi ha prou simplement d'agafar una història que veus des de fora i si li passes el filtre del teu cap, ja té una part de tu encara que tu no l'hagis viscuda.

I l'amor, que és el protagonista de les seves cançons, va ser el motiu del seu canvi?

Suposo que sí, l'amor fraternal, l'estabilitat... en un procés de canvi, tenir alguna cosa a la qual agafar-se sempre és positiu i és el pilar bàsic de la meva vida.

La seva gira està tenint molt èxit malgrat la situació. S'agraeix més?

He de donar gràcies a Déu i a la mareta per tenir la feina assegurada. Dóna una serenitat molt gran que et permet veure les coses amb tranquil·litat, amb lucidesa i treballar més a gust.

Abandona el programa La Voz per incompatibilitat amb la gira?

Si no faig La Voz és única i exclusivament perquè no tinc temps. Faré 90 concerts a Espanya i Llatinoamèrica fins al mes de novembre. Si hi ha programes que s'adaptin al meu horari, els faig. La Voz ha estat molt enriquidor en l'aspecte personal i professional, ho faria sempre que tingués temps però la vida és qüestió de prioritats i, per a mi és la meva carrera musical i després hi ha la resta.

Observa de prop la carrera dels seus nois?

Segueixo molt de prop Mayka, Neus, Paula... Fem el que podem. Jo hi sóc per donar-los suport però depenen de si mateixos, res més.

I per què no participen en els seus concerts?

Sí, sí que ho fan. La Neus teloneja alguns dels meus concerts.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/05/no-cantare-sempre-mateix-tingues/629392.html?utm_source=rss